

тривалого періоду еволюціонувала у сучасний стан, що передбачає існування різних видів юридичної відповідальності, критеріями розмежування яких є не лише галузевий принцип, а й ступінь та форма вини суб'єкта, що вчинив правопорушення, і, відповідно, притягнутий до відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Белозерцев В.И. Материалистическая диалектика как философия развития / В.И. Белозерцев // «Актуальные вопросы диалектики (историко-философские аспекты)»: Тезисы XIII-й ежегодной научно-практической конференции Кафедры философии РАН, г. Москва, 31 января — 1 февраля 2000 года. - М. : Российская академия наук. - 256 с.
2. Маркс К. Сочинения : Т. 20 / К. Маркс, Ф. Энгельс ; Ин-т марксизма-ленинизма при ЦК КПСС. - [Изд. 2-е.] Москва : Государственное издательство политической литературы, 1961. - V-XXII. - 827 с
3. Введение в философию : Учеб. пособие для вузов / [Авт. колл.: Фролов И.Т. и др.] – [3-е изд., перераб. и доп.] - М.: Республика, 2003. - 623 с.
4. Алексеев П.В. Философия : Учебник / П.В. Алексеев, А.В. Пашин. – [3-е изд., перераб. и доп.] – М. : Изд-во «Проспект», 2006. - 608 с.

Курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС

Федичканич Анастасія Володимирівна

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ

Проблема забезпечення державного суверенітету завжди була актуальною, але після проголошення незалежності України вона постала на національному рівні з новою силою. Саме набуття Українською державою самостійності сприяло актуалізації проблем забезпечення державного суверенітету, що в свою чергу характеризується орієнтуванням держави на розвиток, розбудову її як демократичної, правової, соціальної країни. Для того щоб розкрити і охарактеризувати шляхи забезпечення державного суверенітету потрібно дати визначення, зрозуміти поняття і суть його функціонування в державі, основні завдання та способи їх реалізації. Ким здійснюється державний суверенітет, на яких правових підставах це відбувається, що в результаті це нам дає і взагалі для чого це потрібно? Відповіді на ці запитання сформулюють загальне бачення та розуміння цього правового явища, що в подальшому допоможе розкрити основні проблеми його забезпечення.

В юридичній літературі державний суверенітет розуміють (трактують) як незалежність державної влади від будь-якої іншої влади всередині країни та поза нею, що виражається в її винятковому, монопольному праві самостійно і вільно вирішувати всі свої справи. Суверенітет є комплексною ознакою держави, він концентрує в собі найбільш істотні ознаки державної організації суспільства. Відрізняють дві сторони суверенітету:

Внутрішню – виражає верховенство і повноту державної влади відносно до усіх інших організацій у політичній системі суспільства;

Зовнішню – визначає незалежність і рівноправність держави як суб'єкта міжнародного права у взаємовідносинах з іншими державами. Недопустимість втручання у внутрішньодержавні справи ззовні. Державний суверенітет здійснюється державною владою та закріплюється «Декларацією про державний суверенітет України», яка була прийнята 16 липня 1990 року, Верховною радою УРСР.

Основними шляхами забезпечення державного суверенітету, що характеризуються проблематикою їх реалізації є:

– забезпечення цілеспрямованої та ефективної політики, основним напрямом якої має бути зміцнення законності та правопорядку, посилення боротьби зі злочинністю, формування ефективних механізмів захисту свободи, вільного висловлювання думки, вільної преси, вільних мирних зборів, мітингів і демонстрацій, вільного об'єднання політичних партій і громадських організацій. В ході реалізації та вирішення цих завдань одночасно демократизуватиметься політично-правовий режим в Україні та удосконалюватимуться системи гарантій державного суверенітету України;

– наявність та забезпеченість цілісно організованої та ефективної системи державної влади на всіх рівнях, від центрального до місцевого. Цей спосіб характеризується тим, що державний суверенітет України пов'язаний із територіальною цілісністю держави, тому оптимізація системи адміністративно-територіальних одиниць і забезпечення їх ефективної взаємодії сприяє функціонуванню державного суверенітету в країні. Це характеризується нормою, що закріплена у частині 1, статті 2 Конституції України про поширення суверенітету України на всю її територію;

– забезпечення суверенного правотворчого процесу держави, який реалізується відносно до певних правових цінностей і принципів: невідчужуваність природних прав людини і громадянина, верховенство права, законність і т.д. Це означає, що суверенна держава, як джерело права і разом з тим соціальна, демократична держава не може видавати правові акти виходячи лише з власних інтересів та власних міркувань доцільності. Основою для здійснення правотворчого процесу в державі має бути найвища соціальна цінність, тобто людина, її життя та здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека;

– одним із найбільш важливих елементів державного суверенітету є стан національної безпеки та оборони (ч. 2, ст. 84). Оскільки цей стан визначає рівень гарантій охорони (захищеності) життєво важливих інтересів особи (її прав і свобод), держави (її територіальної цілісності, конституційного ладу, недоторканність державних кордонів), суспільства (його матеріальних та духовних цінностей) від нього наряду залежить не тільки функціонування державного суверенітету, а й існування держави як такої.

Отже, об'єктивною основою проблематики забезпечення державного суверенітету можна вважати те, що суверенітет втілюється в різних формах, його реалізація обумовлюється багатьма чинниками зовнішнього та внутрішнього, об'єктивного та суб'єктивного характеру. Виступаючи головною ознакою демократичної держави, гарантії та важливість його забезпечення актуалізуються на дуже високому рівні, що обумовлює важкий, довготривалий, неодноразовий процес його забезпечення.

Список використаних джерел:

1. Скрипник О. Проблеми забезпечення державного суверенітету України на сучасному етапі (конституційно-правовий аспект) / О. Скрипник // Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 2. - С. 18-26. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vapny_2014_2_4

2. Белєвцева В. Державний суверенітет, його ознаки та властивості / В. Белєвцева // Підприємництво, господарство і право. - 10/2009. - № 10. - С. 7-10.

3. «Декларація про державний суверенітет України»
<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/55-12>

Студент 1-го курсу ННІ №2 НАВС

Флерко Олена Андріївна

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ АПАРАТУ І МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВИ

Таке питання, як підвищення ефективності апарату і механізму держави є актуальним на сьогоднішній день, зокрема для нашої країни, адже Україна зараз на шляху євроінтеграції, тому потребує певних удосконалень, модернізацій і варто дослідити це питання.

Існує багато різноманітних концепцій, щодо вдосконалення апарату і механізму держави, але всі вони сходяться у наступних напрямках, які я пропоную розглянути.

Першим зі шляхів до покращення є створення умов для реалізації самофінансування. Дійсно, матеріальне забезпечення держави дуже важливе. Це, по-перше, крок до незалежності у фінансовому питанні, а по-друге, цим покращиться добробут країни, значно поліпшиться економіка. Особливо це є актуальним за кризових умов, коли залучення фінансових ресурсів із зовнішніх джерел є проблемним та не завжди вигідним для країни. У таких ситуаціях треба розраховувати, насамперед, на внутрішні фінансові джерела, що формуються за рахунок власного капіталу. Наявність у достатньому обсязі власних грошових коштів та їх ефективне